

Tercia B

Próza

Téma: keď padne opona

Ťažký život rekvizity

Odkedy si pamätám tento svet nikto si ma nevšimal, až kým sa to nestalo...

Jedného dňa som po divadelnom prestavení začula tichý plač. Tichulinko sa ozýval obrím divadlom. Môj mozog pracoval na plné obrátky aj keď mozog takej rekvizity ako som ja nie je žiadna sláva. Zbadala som, že v rohu sa krčila malá šálka a vedľa nej jej odlomené uško. Keď som sa jej spýtala, čo sa deje, neodpovedala mi. Iba ďalej usedavo plakala. Nevedela som čo si o tom mám myslieť. Či sa mám snažiť jej pomôcť, alebo ju nechať nech si svoje problémy vyrieši sama. Nakoniec som sa rozhodla jej pomôcť. Nemôžem ju tu predsa takto nechať.

Pomaly som sa k nej približovala a čím som bola bližšie, tým zreteľnejšie som ju počula. Trvalo mi hodnú chvíľu kým som sa k nej dostala. Mám síce dve kolesá ako každá motorka, ale už dávno nie sú funkčné. Znova som sa jej prihovarila, no nedostala som žiadnu odpoveď. A vtedy mi to začalo dávať zmysel. Ved' ona ma predsa nepočuje! Trápi sa kvôli svojmu osudu, ved' ju možno vyhodia z divadla a ani ja by som nechcela skončiť ako pár črepín. Vtedy sa na mňa otočila. V jej očiach sa zračila bolesť a zdesenie. Začala po mne kričať, že či mi nestačí, že už teraz trpí. Snažila som sa jej naznačiť, že jej chcem iba pomôcť. V jej tvári som zbadala iskričku nádeje. Vysvetlila mi čo sa jej prihodilo. Už som si bola istá, že jej chcem pomôcť. Pomalými tichými krokmi sme sa vybrali nájsť riešenie.

Od kedy som naposledy bola v sklade rekvizít, veľa sa tam zmenilo. Trvalo nám to dlho, no napokon sme to lepidlo našli. Pomohla som jej uško prilepiť, no vtedy som ešte netušila, že to bola veľká chyba. V sklade bola vtedy veľká tma a preto som jej to nalepila na opačnú stranu. Keďže sme mali ďalšiu skúšku, ponáhľali sme sa naspäť na javisko. Skúška sa začala. A vtedy som to zbadala. Keďže sa s ňou práve malo začať hrať, snažila som sa tomu zabrániť. Moja snaha však vyšla nazmar. Hneď ako ju herec chytil do rúk, uško sa znova odtrhlo a šálka sa roztrieštila na pódiu.

Už som to nevydržala. Kvapky oleja sa kotúľali po mojich hrdzavých plechoch. Režisér ma okamžite vyradil z predstavenia, ved' kto by len chcel plačúcu motorku?! A takto sa môj sen účinkovať v divadle razom rozplynul.